

ΘΥΜΗΣΕΣ

από τους ξενιτεμένους μας
και
Ποιήματα-Τραγούδια
για την ξενιτιά

1911: Νυμφάσιοι και Καμενιτσιώτες εργάτες στη Γιούτα Αμερικής

«Την ξενιτιά, την γυμνωσιά,
την πίκρα, την αγάπη,
τα τέσσερα τα ζύγιασαν,
βαρύτερα είν' τα ξένα»

(Ν.Γ. Πολίτη, Δημοτικά τραγούδια, Γράμματα)

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΥΜΦΑΣΙΩΝ
«Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΤΟΥΣ 2024

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Κυριάκος (Άκης) Τρ. Παναγόπουλος - Πρόεδρος

Τριαντάφυλλος Κωσταρέλος - Αντιπρόεδρος

Παρασκευή (Βούλα) Ζαχαροδήμου - Γραμματέας

Ευστάθιος Παναγόπουλος - Ταμίας

Αθανάσιος Αθανασιάδης - Μέλος

Φίλιππος Παναγόπουλος - Μέλος

Δημήτριος (Άκης) Αθανασιάδης - Μέλος

«Η Αγάπη για την Νυμφασία μας ενώνει
και μας οδηγεί»

Αγαητοιί, απανταχού της γης, Συμπατριώτες, Νυμφάσιοι!

Η ξενιτιά είναι πόνος και νόστος!

Η ξενιτιά είναι σκληρή και το ψωμί της πικρό!

Όποιος έζησε, έστω και για λίγο, σε ξένο τόπο νοιώθει καλύτερα και εκείνους που πονάνε ξοπίσω... την μάνα, τα παιδιά, τ' αδέρφια, τους γέροντες γονείς!

Η φτώχεια, το κακοτράχαλο ορεινό έδαφος, η ανάγκη για την εύρεση μιάς καλύτερης τύχης για τους ίδιους τους ξενιτεμένους και τις οικογένειές τους, ανάγκασαν πολλούς Νυμφάσιους να μεταναστεύσουν στην Αμερική, στον Καναδά, στην Νότιο Αφρική και όπου αλλού!

Το παρακάτω «θυμητάρι» είναι αφιερωμένο σε όλους εκείνους τους Νυμφάσιους που ξενιτεύτηκαν, αλλά ποτέ δεν ξέχασαν την γενέθλιο γη!

Τα ξενιτεμένα αδέρφια μας έχουν Πατρίδα, έχουν δυνατές ρίζες και ποτέ δεν ξεχνούν, επειδή γνωρίζουν ότι από τα πολυτιμότερα πράγματα σε αυτή την ζωή είναι και ο τόπος που μας γέννησε!

Αγαημένα μας ξενιτεμένα αδέρφια, ποτέ δεν σας ξεχνάμε και πάντοτε προσδοκούμε και ευχόμαστε το ίδιο με εσάς!

Να ανταμώνουμε στην Μητέρα Νυμφασία!

Γιατί δεν ζει χωρίς Πατρίδα η ανθρώπινη ψυχή!

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

Οι μεγάλοι ευεργέτες του χωριού μας, Βασίλειος-Ιωάννης

1917: Δημήτριος Καρατασάκης του Γεωργίου, ως στρατιώτης του Αμερικανικού στρατού στη Γαλλία

Παντελής Χ. Καρατασάκης

Αμερική, Οικογένεια Τομαράκου:
Τριαντάφυλλος, Φώτης και η σύζυγός του.
Πάνος - Αντωνία και ο Πέτρος Τομαράκος με τη γυναίκα του και μαζί με τα εγγόνια τους

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΒ	ΚΥ	ΔΕ	ΤΡ	ΤΕ	ΠΕ	ΠΑ	ΣΑ
1				1	2	3	4
2	5	6	7	8	9	10	11
3	12	13	14	15	16	17	18
4	19	20	21	22	23	24	25
5	26	27	28	29	30	31	

«Με σπαραγμό κρατώντας τη βαριά καρδιά μου βρήκα το πατρικό μου σπίτι να κοιτάζει, μες απ' τις φυλλωσιές, σαν άλλοτε, τη δύση.

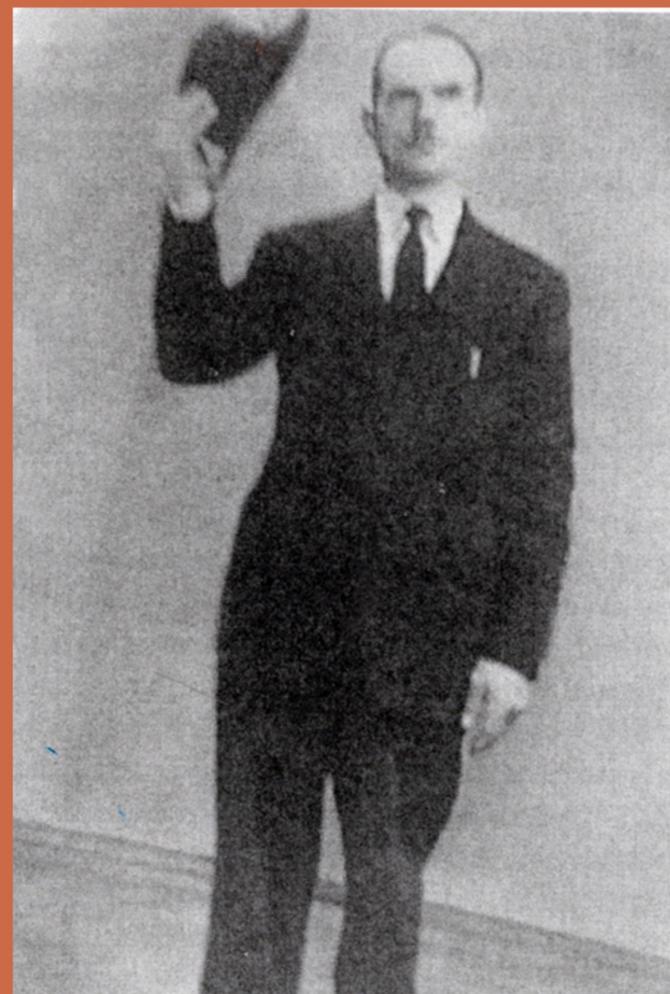
Γοργά το τζάκι η μάνα μου τρέχει ν' ανάψει.
Κ' ενώ απ' την πόρτα βλέπω τις γλυκές του λάμπεις,
με σπαραγμό κρατώντας τη βαριά καρδιά μου,
Δε μπαίνω μέσα.

Απέξω κάθομαι και κλαίω...»

(Νικηφόρος Βρετάκος-Επιστροφή)

Μάιος 1961, Βοστώνη: Δημοτικό Σχολείο "ΟΜΗΡΟΣ". Παντελής Χ. Καρατασάκης, Ντίνος Π. Τομαράκος, Βασίλης Τομαράκος, Γιάννης Φ. Γκρουμούτης, Γιάννης Χ. Καρατασάκης, Χρήστος Π. Καρατασάκης

Παντελής Φ. Καρατασάκης

Γιάννης Χρ. Παλούκος, Βασίλειος Τομαράκος και άλλοι ομογενείς πατριώτες

Βασίλειος, Γιάννης, Πέτρος και Μαρία Τομαράκου στη Βοστώνη

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΒ ΚΥ ΔΕ ΤΡ ΤΕ ΠΕ ΠΑ ΣΑ

5							1
6	2	3	4	5	6	7	8
7	9	10	11	12	13	14	15
8	16	17	18	19	20	21	22
9	23	24	25	26	27	28	

«Σαν τα πουλιά πετάξατε στην γη την κάθε άκρη
κι ερήμωσε η γειτονιά και το στενό σοκάκι.
Στο όμορφο τ' αλώνι μας μπουλούκια τα παιδιά,
τρέχανε και πηδούσανε, θυμάμαι, τι χαρά!!!

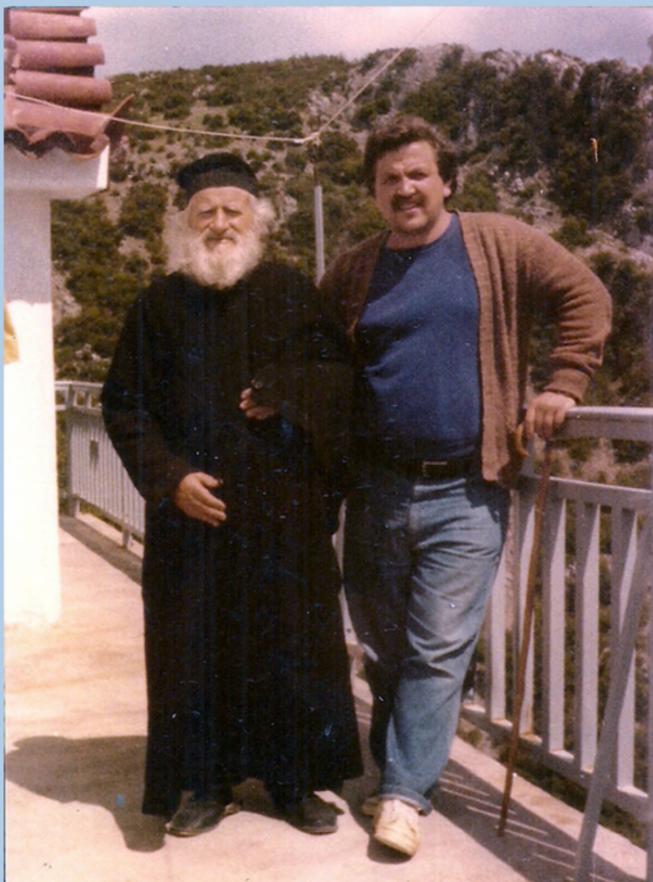
Τ' αλώνι τώρα γκρέμισε και γύρω ερημιά
και ούτε που ακούγεται ενός παιδιού λαλιά.
Πού είστε τώρα φίλοι μου; Ποιους τόπους
περπατάτε
και την παλιά μας γειτονιά ποιος ξέρει αν τη
θυμάστε!»

Ο γάμος του Ντίνου Τομαράκου με τη Μαρία.
Διακρίνονται και άλλοι πατριώτες

1966, Βοστώνη: Ο Παναγιώτης Σπηλιώτης με τον Γιάννη Χρ. Καρατασάκη

Ο παπα Κοσμάς με τον Νίκο Σιαρρέ

1960: Διακρίνονται ο Γεώργιος Σιαρρές, ο Ανδρέας Σιαρρές, ο Παναγιώτης Σπηλιώτης και ο Ιωάννης Σπηλιώτης

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΕΒ	ΚΥ	ΔΕ	ΤΡ	ΤΕ	ΠΕ	ΠΑ	ΣΑ
9							1
10	2	3	4	5	6	7	8
11	9	10	11	12	13	14	15
12	16	17	18	19	20	21	22
13	23	24	25	26	27	28	29
14	30	31					

«Όταν πετάς ψηλά κι αφήνεις την Πατρίδα
μην το ξεχάσεις πως εδώ εμείς σε καρτερούμε
στο μονοπάτι του βουνού, εκεί ν' ανταμωθούμε.
Χαράματα μ' αυγερινό στον ουρανό να λάμπει
και πετεινών λαλήματα να μας ξεπροβοδίζουν.
Κι όταν τ' αστέρια σβήνουνε, στον ερχομό της μέρας,
να δεις τα' αγρίμια να γυρνούν τρεχάλα στα λαγούμια.
Να θυμηθούμε τρίστρατα, φαράγγια να διαβούμε,
να περπατήσουμε πλαγιές, στις ράχες ν' ανεβούμε.
Να νιώσουμε τη μυρουδιά του έλατου, του πεύκου.
Δε θα σταθούμε και πολύ στις λάκκες με τους κέδρους,
μη και κατέβει του τσαγιού το άρωμα και σμίξει
μ' αυτό των κέδρων τ' άρωμα και όλους μας μεθύσει.»

1951: Οικογένεια Παντελή Φ. Καρατασάκη στην Αμερική

Χρήστος Καρατασάκης και Γεώργιος Κέννος

1951 Βοστώνη, Οικογένεια Καρατασάκη: Τριαντάφυλλη - Ελισάβετ - Παντελής - Αλέκος - Μαρία - Βασιλική - Γιάννης - Τούλα - Φώτης

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΕΒ	ΚΥ	ΔΕ	ΤΡ	ΤΕ	ΠΕ	ΠΑ	ΣΑ
14			1	2	3	4	5
15	6	7	8	9	10	11	12
16	13	14	15	16	17	18	19
17	20	21	22	23	24	25	26
18	27	28	29	30			

«Αλησμονώ και χαίρομαι, θυμάμαι και λυπάμαι, θυμήθηκα την ξενιτιά και θέλω να πηγαίνω. Σήκω μάνα μ' και ζύμωσε καθαρίο παξιμάδι. Με πόνους βάζει το νερό, με δάκρυα το ζυμώνει και με πολύ παράπονο βάζει φωτιά στο φούρνο. Άργησε φούρνε να καείς και συ ψωμί να γένεις για να περάσει ο κερατζής¹ κι ο γιός μου ν' απομείνει.»

¹κερατζής: οδηγός караβανιού
(Δημοτικό από τη συλλογή της Δόμνας Σαμίου)

Οικογένεια Κων/νου Σφήκα: Διακρίνονται όρθιοι: Νίκος - Γιώργος - Στέλλα. Καθιστοί: Κων/νος - Διονύσιος - Ελένη

Ο Τριαντάφυλλος Σπηλιώτης και ο Παναγιώτης Αντ.Καρατασάκης με τις οικογένειές τους

1958: Οικογένεια Κων/νου Ιωαν. Παλούκου, η σύζυγός του Ελένη και τα παιδιά τους Σωτήρης και Κατερίνα

ΜΑΪΟΣ

ΕΒ	ΚΥ	ΔΕ	ΤΡ	ΤΕ	ΠΕ	ΠΑ	ΣΑ
18				1	2	3	
19	4	5	6	7	8	9	10
20	11	12	13	14	15	16	17
21	18	19	20	21	22	23	24
22	25	26	27	28	29	30	31

«Βαρέθηκα την ξενιτιά
 βαρέθηκα τα ξένα
 θέλω να πάω στον τόπο μου
 να πάω στο χωριό μου
 θέλω νιρό απ' τη βρύση μου
 και μήλα απ' τη μηλιά μου
 θέλω και μοσχοστάφυλο
 απ' την κληματαριά μου...»

(Ηπειρώτικο)

Χρήστος Καρατασάκης

Χρήστος Καρατασάκης και Φώτης Καρατασάκης

Χρήστος Καρατασάκης με την Βάσω Παλούκου

Χρήστος Καρατασάκης με την κόρη του Κανέλλα και ο Φώτης Καρατασάκης

ΙΟΥΝΙΟΣ

ΕΒ	ΚΥ	ΔΕ	ΤΡ	ΤΕ	ΠΕ	ΠΑ	ΣΑ
23	1	2	3	4	5	6	7
24	8	9	10	11	12	13	14
25	15	16	17	18	19	20	21
26	22	23	24	25	26	27	28
27	29	30					

«Κι όσα βουνά και αν διαβώ όλα τα παραγγέλνω.

Βουνά να μη χιονίσετε, κάμποι μη παχνιαστείτε

Οσο να πάω και να 'ρθώ και πίσω να γυρίσω.»

Οικογένεια Σπύρου Παναγόπουλου στην Ν. Αφρική

Οικογένεια Κων/νου Χαραλαμπόπουλου
Κώστας, Αμαλία, Χρήστος και Γιάννης
στην Ν. Αφρική

Οικογένεια Δημητρίου Κ. Παναγόπουλου
για πολλά χρόνια στην ξενιτιά
της Ν. Αφρικής.

ΙΟΥΛΙΟΣ

ΕΒ	ΚΥ	ΔΕ	ΤΡ	ΤΕ	ΠΕ	ΠΑ	ΣΑ
27			1	2	3	4	5
28	6	7	8	9	10	11	12
29	13	14	15	16	17	18	19
30	20	21	22	23	24	25	26
31	27	28	29	30	31		

«Μικρό χελιδονάκι μου
για μια στιγμούλα στάσου
για μια στιγμή λυπήσου με
και δώσ' μου τα φτερά σου.

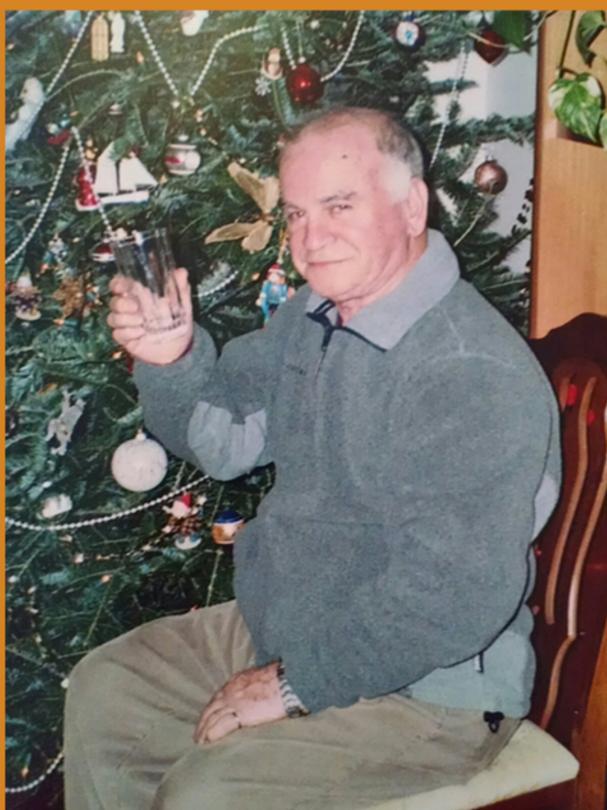
Θέλω να δω τη μάνα μου,
τ' αδέρφια να φιλήσω
στον τάφο του πατέρα μου
να πάω να προσκυνήσω.»

Βοστώνη. Από αριστερά: Γιάννης, Θεόδωρος, Συμεών, Χρόνης και Φώτης Χρονόπουλος

Γιάννης Χρονόπουλος και Αιμιλία Χρονοπούλου

Φώτης Χρονόπουλος

Βοστώνη. Από αριστερά: Χρόνης, Φώτης, Θεόδωρος και Γιάννης Χρονόπουλος

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΕΒ	ΚΥ	ΔΕ	ΤΡ	ΤΕ	ΠΕ	ΠΑ	ΣΑ
31						1	2
32	3	4	5	6	7	8	9
33	10	11	12	13	14	15	16
34	17	18	19	20	21	22	23
35	24	25	26	27	28	29	30
36	31						

«Ένα πουλί θαλασσινό κι' άλλο πουλί βουνίσιο,
τα δυο πουλιά μαλώνανε 'ς του σταυραϊτού, τον τόπο.
Γυρίζει το θαλασσινό και λέγει του βουνίσσιου.
"Μη με μαλώνης, βρε πουλί, και μη με παραδιώχνης,
τι εγώ πολύ δεν κάθομαι 'ς τον τόπο το δικό σου,
Αν κάτσω Μάη και Θεριστή κι' όλον τον Αλωνάρη,
κι' αν πάρω κι' απ' τον Αύγουστο, τον Τρυγητή μισσεύω,
κι' αφήνω γεια 'ς τοις όμορφαις και γεια 'ς τοις
μαυρομάταις
κ' εγώ πάγω 'ς τον τόπο μου, γυρνώ 'ς τους εδικούς
μου."»

(Ν.Γ. Πολίτη, Δημοτικά τραγούδια, Γράμματα)

Ο Ντίνος Τομαράκος χορεύει με την Σταυρούλα Κατσίγιαννη

Από αριστερά, Τριαντάφυλλος και Ντίνος Τομαράκος παρέα με τον Σωτήρη Κεφάλα

Από αριστερά, Ανδρομάχη Κεφάλα, Θεώνη Παλούκου και Μαρία Τομαράκου

Από αριστερά, Δημήτρης Σφήκας, Ντίνος Τομαράκος Πάνος Παλούκος και Φώτης Χρονόπουλος

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΒ	ΚΥ	ΔΕ	ΤΡ	ΤΕ	ΠΕ	ΠΑ	ΣΑ
36		1	2	3	4	5	6
37	7	8	9	10	11	12	13
38	14	15	16	17	18	19	20
39	21	22	23	24	25	26	27
40	28	29	30				

«Ξενιτεμένο μου πουλί και παραπονεμένο, η ξενιτιά σε χαίρεται κι εγώ 'χω τον καημό σου. Τι να σου στείλω, ξένε μου, τι να σου προβοδίσω; Μήλο αν σου στείλω σέπεται, τριαντάφυλλο μαδιέται, σταφύλι ξερωγιάζεται, κυδώνι μαραγκιάζει. Να στείλω με τα δάκρυά μου μαντίλι μουσκεμένο, τα δάκρυά μου είναι καυτερά, και καίνε το μαντίλι. Τι να σου στείλω, ξένε μου, τι να σου προβοδίσω;

Σηκώνομαι τη χαραυγή, γιατί ύπνο δεν ευρίσκω, ανοίγω το παράθυρο, κοιτάζω τους διαβάτες, κοιτάζω τις γειτόνισσες και τις καλοτυχίζω, πώς ταχταρίζουν τα μικρά και τα γλυκοβυζαίνουν. Με παίρνει το παράπονο, το παραθύρι αφήνω, και μπαίνω μέσα, κάθομαι, και μαύρα δάκρυα χύνω.»

(Ν.Γ. Πολίτη, Δημοτικά τραγούδια, Γράμματα)

Ο Κωνσταντίνος Γιαννημάρας με συμπατριώτες κατά την επίσκεψή του στην Αμερική

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΕΒ	ΚΥ	ΔΕ	ΤΡ	ΤΕ	ΠΕ	ΠΑ	ΣΑ
40				1	2	3	4
41	5	6	7	8	9	10	11
42	12	13	14	15	16	17	18
43	19	20	21	22	23	24	25
44	26	27	28	29	30	31	

«Άνάθεμά σε, ξενιτιά, με τὰ φαρμάκια πῶχεις!..
Θὰ πάρω ἕναν ἀνήφορο νὰ βγῶ σὲ κορφοβούνι,
νὰ βρῶ κλαράκι φουντωτὸ καὶ ριζιμιὸ λιθάρι,
νὰ βρῶ καὶ μία κρυόβρυση, νὰ ξαπλωθῶ στὸν ἴσκιο,
νὰ πιῶ νερὸ νὰ δροσισθῶ νὰ πάρω λίγη ἀνάσα,
ν' ἀρχίσω νὰ συλλογισθῶ τῆς ξενιτιάς τὰ πάθη,
νὰ εἰπῶ τὰ μαῦρα ντέρτια μου καὶ τὰ παράπονά
μου.»

(Κώστας Κρυστάλλης)

Ο παπα Φώτης Τομαράκος σέρνει τον χορό

Ο Χρήστος Καρατασάκης και ο παπα Φώτης Τομαράκος

Γεώργιος Παλούκος και Χρήστος Καρατασάκης

Ο Χρήστος Καρατασάκης σε ευτυχισμένη στιγμή

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΒ	ΚΥ	ΔΕ	ΤΡ	ΤΕ	ΠΕ	ΠΑ	ΣΑ
44							1
45	2	3	4	5	6	7	8
46	9	10	11	12	13	14	15
47	16	17	18	19	20	21	22
48	23	24	25	26	27	28	29
49	30						

«Ερρόδισε γ' η ανατολή και ξημερώνει η δύση,
παν τα πουλάκια στη βοσκή κι οι λυγερές στη βρύση.
Βγαίνω κι εγώ κι ο μαύρος μου και τα λαγωνικά μου.
Βρίσκω μια κόρη πόπλενε σε μαρμαρένια γούρνα.
Τη χαιρετάω, δε μου μιλεί, της κρένω, δεν μου κρένει.
Κόρη, για βγάλε μας νερό, την καλή μοίρα να 'χεις,
να πιω κι εγώ κι ο μαύρος μου και τα λαγωνικά μου.
Σαράντα σίκλους έβγαλε, στα μάτια δεν την είδα,
κι απάνω στους σαρανταδυό τη βλέπω δακρυσμένη.
Γιατί δακρύζεις, λυγερή, και βαριαναστενάζεις;
Μήνα πεινάς, μήνα διψάς, μην έχεις κακή μάνα;
Μήτε πεινώ, μήτε διψώ, μήτ' έχω κακή μάνα.
Ξένε μου, κι αν εδάκρυσα κι αν βαριαναστενάζω,
τον άντρα 'χω στην ξενιτειά και λείπει δέκα χρόνους.»

(Δημοτικό τραγούδι της ξενιτιάς)

Ομαδική
Φωτογραφία
Απόδημων
Συμπατριωτών
που βρίσκονται
στην Αμερική

Όμορφη
Παρέα
Απόδημων
Συμπατριωτών
που βρίσκονται
στην Αμερική

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΒ	ΚΥ	ΔΕ	ΤΡ	ΤΕ	ΠΕ	ΠΑ	ΣΑ
49		1	2	3	4	5	6
50	7	8	9	10	11	12	13
51	14	15	16	17	18	19	20
52	21	22	23	24	25	26	27
53	28	29	30	31			

«Καρδιά με δεκοχτώ κλειδιά, γιατί είσαι κλειδωμένη;
Άνοιξε, παίξε, γέλασε, σαν που ήσουν μαθημένη.
Και χύσε γύρα τη χαρά με δυο γλυκά σου λόγια.
Και πώς ν' ανοίξω να χαρώ, να παίξω, να γελάσω;
Τα χέρια που την κλείδωσαν είναι ξενιτεμένα.
Παν τρία χρόνια ολάκαιρα, οπού τα περιμένω.
Να 'ρθούν, να την ανοίξουνε, να παίξω, να γελάσω.
Κι αν δεν σου έρθουνε, λυγερή; Κλειστή θα μέν'
αιώνια;
Τα χέρια, που την κλείδωσαν, πήραν και τα κλειδιά
της.»

